

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 523/2009/(TS)OV kohta - Väidetavalt ebapiisavad põhjused otsusele keelduda andmast juurdepääsu nõukogu salastatud dokumentidele

Otsus

Juhtum 523/2009/(TS)OV - **Alguskuupäev:** {0} 30/03/2009 - **Otsuse kuupäev:** {0}
14/10/2010

Kaebuse esitaja nõudis avalikku juurdepääsu teatele, mille nõukogu eesistuja saatis Coreper II-le (liikmesriikide alaliste esindajate komitee Euroopa Liidu juures) ja millega vastati Euroopa Parlamendi kirjale seoses teabe edastamisega parlamendi ajutisele komisjonile, et uurida Euroopa riikide väidetavat kasutamist Ameerika Ühendriikide Luure Keskagentuuri (CIA) poolt vangide transportimiseks ja ebaseaduslikuks vahi all hoidmiseks.

Nõukogu keelas juurdepääsu põhjendusega, et avaldamine kahjustaks avalikke huve seoses rahvusvaheliste suhetega (määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane). Nõukogu väitis, et pidades silmas dokumendi tundlikku sisu kahjustaks selle avaldamine Euroopa Liidu ja Ameerika Ühendriikide vahelisi häid suhteid. Avaldamine takistaks praegusi diplomaatilisi katseid leida konstruktiivseid lahendusi määrava tähtsusega poliitilistes valdkondades, sealhulgas inimõigused ja rahvusvaheline humanitaarõigus. Nõukogu märkis, et ei ole võimalik anda dokumendile osalist juurdepääsu, sest dokumendis sisalduv teave moodustab lahutamatu terviku.

Ombudsmani uurimises vaadeldi väidetavat suutmatust põhjendada piisavalt keeldumist anda dokumendile osaline juurdepääs. Nõukogu jäi oma arvamuses oma esialgse seisukoha juurde. Nõukogu viitas pretsedendiõigusele, mille kohaselt on määruse artikli 4 lõike 1 punkti a erandid kohustuslikud ja institutsioonil on suur kaalutusõigus keelduda andmast juurdepääsu, et kaitsta avalikke huve seoses rahvusvaheliste suhetega. Nõukogu väitis, et ei ole võimalik anda laiemat seletust, et põhjendada konfidentsiaalsuse vajadust, ilma et sellega avalikustataks dokumendi sisu ja rikutaks erandi tegemise mõtet.

Pärast dokumendi läbivaatamist otsustas ombudsman, et hoolimata nõukogu suhtelisest napolisõnalisusest juurdepääsu andmisest keeldumise otsuse põhjenduses, on see dokumendi

sisu arvestades asjakohane, ja kinnitas ombudsmani uurimise põhjal, et dokumendi sisu moodustab *lahutamatu terviku*. Nõukogu täitis seejärel nõuetekohaselt kohustuse anda nende otsuste asjakohane põhjendus. Ombudsman ei tuvastanud nõukogu haldusomavoli ja lõpetas juhtumi.

Kaebuse taust

1. Kaebus puudutab taotlust üldsuse juurdepääsuks Euroopa Liidu Nõukogu (edaspidi „nõukogu“) valduses olevale dokumendile. Taotletud dokument on nõukogu eesistujariigi märkus COREPERile2 [1] vastuseks Euroopa Parlamendi kirjale, mis käsitleb teabe edastamist Euroopa Parlamendi ajutisele komisjonile [2] Ameerika Ühendriikide Luure Keskagentuuri (edaspidi „LKA“) poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta. Nõukogu registreeris märgukirja viitenumbri 14483/06 ja liigitas selle salastatuse kategooriasse „RESTREINT UE“ [3].

2. Kaebuse esitaja esitas nõukogule esialgse taotluse üldsuse juurdepääsuks „*kõikide nõukogu kirjalike/elektroniliste aruannete, memorandumite, protokollide, protokollide ja märkmete loetelule, mis olid koostatud ajavahemikus 11. septembrist 2001 kuni 22. juulini 2008 USA erakorralise üleviimise programmi kõigi aspektide kohta*“. Vastuseks sellele esialgsele taotlusele andis nõukogu peasekretariaat kaebuse esitajale täieliku juurdepääsu 21 dokumendile ja osalise juurdepääsu kahele dokumendile. Dokumendi 14483/06 puhul keelduti üldsuse juurdepääsust täielikult vastavalt määruse 1049/2001 [4] artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandale taandele (avaliku huvi kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega) [4]. Kaebuse esitaja esitas 4. detsembril 2008 nõukogule kordustaotluse. Ta vaidlustas peasekretariaadi vastuse tema esialgsele taotlusele ja palus nõukogul oma seisukoht dokumendi 14483/06 kohta läbi vaadata.

3. Nõukogu peasekretariaat teatas 19. jaanuari 2009. aasta kirjas kaebuse esitajale, et nõukogu on otsustanud kinnitada peasekretariaadi esialgse vastuse, millega keelati üldsuse juurdepääs dokumendile 14483/06 vastavalt määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandale taandele [5] (avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega). Nõukogu põhjendas üldsuse juurdepääsu andmisest keeldumist väitega, et arvestades dokumendi tundlikku sisu, kahjustaks selle avalikustamine ELi ja USA vaheliste suhete head toimimist. Avalikustamine takistaks jätkuvaldi diplomaatilisi jõupingutusi konstruktiivsete lahenduste leidmiseks poliitiliselt tähtsates valdkondades, sealhulgas inimõigustealase õiguse ja rahvusvahelise humanitaarõiguse valdkondades. Nõukogu tuletas meelde, et taotletud dokument on liigitatud kategooriasse „RESTREINT UE“, mis tähendab, et selle loata avaldamine võib kahjustada ELi või ühe või mitme selle liikmesriigi huve. Nõukogu märkis, et ta on uurinud võimalust avaldada dokumendi osad vastavalt määruse artikli 4 lõikele 6. Osalist juurdepääsu ei olnud siiski võimalik anda, sest dokumendis sisalduv teave moodustas lahutamatu terviku.

Uurimise ese

4. Kaebuse esitaja esitas ombudsmanile kaebuse 2. märtsil 2009.

5. Ombudsman algatas uurimise seoses järgmiste väidete ja väidetega:

Väide:

Nõukogu ei põhjendanud piisavalt oma keeldumist anda osaline juurdepääs dokumendi 14483/06 (RESTREINT UE) asjakohastele osadele seoses CIA üleviimise programmiga.

Väide:

Nõukogu peaks võimaldama osalise juurdepääsu dokumendi 14483/06 (RESTREINT UE) asjakohastele osadele, mis sisaldavad teavet CIA üleviimise programmi kohta.

Uurimine

6. Märtsil 2009 edastas ombudsman kaebuse nõukogule. Seejärel esitas nõukogu oma arvamuse, mis edastati kaebuse esitajale koos kutsega esitada märkusi. Kaebuse esitaja esitas oma märkused 28. novembril 2009. Ombudsman kontrollis 8. detsembril 2009 kõnealust dokumenti nõukogu ruumides. Seejärel edastati kontrolliaruanne kaebuse esitajale ja nõukogule [6].

Ombudsmani analüüs ja järeldused

A. Väide, et nõukogu ei põhjendanud piisavalt oma keeldumist anda osaline juurdepääs dokumendi 14483/06 (RESTREINT UE) asjakohastele osadele seoses CIA üleviimise programmiga ja sellega seotud väitega

Ombudsmanile esitatud argumendid

7. Oma arvamuses tuletas nõukogu kõigepealt meelde, et määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud erandid, sealhulgas avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega, on kohustuslikud. Seega, kui on kindlaks tehtud, et taotletud dokument kuulub rahvusvaheliste suhete valdkonda ja et dokumendi avalikustamise korral kahjustataks viidatud huvide kaitset, peab institutsioon keelduma üldsuse juurdepääsust [7]. Lisaks märkis nõukogu, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on institutsioonil seoses juurdepääsu andmisest

keeldumisega ulatuslik kaalutusõigus, et kaitsta avalikke huve seoses rahvusvaheliste suhetega [8] .

8. Seejärel tuletas nõukogu meelde, et taotletud dokument on seotud I-punkti märkusega [9] , mis sisaldab vastuse kavandit Euroopa Parlamendi ajutise komisjoni 3. oktoobri 2006. aasta kirjale Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks. Nimetatud kirjas palus ajutine komisjon nõukogult teavet nõukogu organite ja USA ametivõimude vaheliste arutelude kohta terrorismivastaste meetmete üle ning mõlema poole õigusliku lähenemisviisi kohta. Nõukogu märkis, et ajutise komisjoni poolt nõukogule saadetud kirja osaliselt kättesaadav versioon, mis on esitatud dokumendis 14396/06, saadeti hagejale koos nõukogu esialgse vastusega. Seejärel juhtis nõukogu tähelepanu sellele, et nagu nähtub sellest kirjast, vahetasid nõukogu ja Euroopa Parlament selleteemalist teavet konfidentsiaalselt, et säilitada tundlikku teavet.

9. Nõukogu märkis, et taotletud dokument sisaldab elemente vastuse kavandi kohta Euroopa Parlamendi ajutise komisjoni kirjas tõstatatud menetluslikele ja sisulistele küsimustele seoses komisjoni taotlusega saada teavet ELi ja USA ametiasutuste vahelise koostöö kohta ajutise komisjoni pädevusse kuuluvas tegevuses. Nõukogu tuletas meelde, et dokument on liigitatud kategooriasse „RESTREINT UE“, mis näitab, et selle loata avaldamine võib kahjustada ELi või ühe või mitme selle liikmesriigi huve. Nõukogu märkis, et just asjaomaste küsimuste tundlikkuse tõttu seati vastuse kavandis sisalduva teabe edastamine sõltuvusse konfidentsiaalsest käsitlemisest Euroopa Parlamendi poolt.

10. Nõukogu tuletas meelde põhjendusi, milles märgiti, et avalikustamine „*kahjustaks ELi ja USA vaheliste suhete head toimimist*“ ning et eelkõige *takistaks see „pidevaid diplomaatilisi jõupingutusi, et leida konstruktiivseid lahendusi probleemidele, mis on poliitiliselt kõige olulisemad, sealhulgas kõrgeima poliitilise tähtsusega valdkondades, sealhulgas inimõigusi käsitlev õigus ja rahvusvaheline humanitaarõigus“*. Nõukogu väitis, et vaatamata põhjenduste lühidusele võimaldas ta kaebuse esitajal täielikult mõista ja mõista põhjuseid, mis õigustavad taotletud dokumentide tagasilükkamist. Ei olnud võimalik esitada ulatuslikumaid põhjendusi ilma dokumendi sisu avalikustamata ja seega selle erandi eesmärgist ilma jätta.

11. Nõukogu täpsustas, et eespool toodud põhjendusi, miks keelduti dokumendi 14483/06 avalikustamisest tervikuna, laiendati hageja osalise juurdepääsu taotlusele kordusetapis. Nõukogu analüüsis võimalust anda osaline juurdepääs asjaomastele osadele määruse artikli 4 lõike 6 alusel. Nõukogu otsustas siiski, et osalise juurdepääsu võimaldamine on võimatu, sest dokumendi sisu moodustab lahutamatu terviku.

12. Nõukogu rõhutas, et juhtumi konkreetseid asjaolusid arvestades ei saa pelk asjaolu, et põhjendused on lühikesed, kujutada endast põhjenduse puudumist. Tegelikult taotles kaebuse esitaja osalist juurdepääsu teabele, mis kuulub ilmselgelt määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandas taandes sätestatud erandi alla, eelkõige teabele, mis käsitleb „*LKA üleviimise programmi*“. Nõukogu järeldas, et taotletud dokumendis käsitletud küsimuste tundlikkust arvestades ei oleks olnud võimalik esitada täielikumaid ja individuaalsemaid põhjendusi, mis õigustaksid asjaomaste lõikude keeldumist, ilma et ta avalikustaks dokumendi

sisu olulisi aspekte ja jättes erandi oma eesmärgist ilma.

13. Kaebuse esitaja väitis oma märkustes, et nõukogu kasutab ettekäändena määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 1, et *varjata avaliku kontrolli eest teavet organiseeritud ja laialt levinud kuritegevuse kohta*. Ta väitis, et avalike huvide teenimise asemel teenib nõukogu „USA föderaalasutuste ja üksikute Euroopa ametite huve“, *kes on osalenud „Eli ja kolmandate riikide kodanike ebaseaduslikus röövimises, kinnipidamises ja tõenäoliselt piinamises“*. Lisaks väitis kaebuse esitaja, et nõukogu keeldub tunnistamast, et dokumendis sisalduva teabe vastu on olemas avalik huvi ja et üldsusel on kehtiv õigus tutvuda dokumentidega, mis sisaldavad teavet sellise ebaseadusliku tegevuse kohta. Kaebuse esitaja väitis, et dokument tuleks avalikustada, et nad teaksid Euroopa Liidu territooriumil toimunud „kuritegevuse“ ulatust.

Dokumendi kontrollimine

14. Ombudsmani talitused kontrollisid 8. detsembril 2009 käesoleva kaebuse esemeks olevat dokumenti. Kontrolliaruanne saadeti kaebuse esitajale ja nõukogule [10].

Ombudsmani hinnang

15. Kaebuse esitaja väidab, et nõukogu eksis, kui ta ei võtnud arvesse avalikku huvi saada juurdepääs dokumendis sisalduvale teabele. Ombudsman tuletab meelde, et määruse 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ja artikli 4 lõikes 3 nõutakse, et taotletud dokumenti omav institutsioon tasakaalustaks avalikustamisega seotud avalikku huvi nende sätetega kaitstud huvidega. Näiteks kui selgub, et dokumendi avalikustamine kahjustab kontrollide, uurimiste ja auditite eesmärki (artikli 4 lõike 2 kolmas taane), võib dokumendi siiski avalikustada, kui avaldamine teenib ülekaalukaid üldisi huve. Sellise huvi olemasolu kindlakstegemiseks peab dokumenti valdav institutsioon läbi viima kaalumise, võttes arvesse ühelt poolt avalikustamisega tekitatud kahju ja teiselt poolt üldist huvi avalikustamise vastu. Kuigi määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 2 ja artikli 4 lõikes 3 nähakse ette ülekaaluka avaliku huvi võimalus, siis määruse 1049/2001 artikli 4 lõige 1 seda ei tee. Seega, kui dokumenti omav institutsioon tõendab, et dokumendi avalikustamine kahjustaks määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 1 sätestatud huvi, sealhulgas rahvusvaheliste suhetega seotud avalikku huvi, siis peab institutsioon keelduma dokumendile üldsuse juurdepääsust. Krediidiasutus või investeerimisühing ei pea sellega seoses esitama täiendavaid põhjendusi ja eelkõige ei ole ta kohustatud tasakaalustama kaitstavaid huve üldsuse huviga avalikustamise vastu [11].

16. Euroopa Kohus on sedastanud, et põhjendus peab vastama vaidlusaluse akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik. Põhjendus peab samuti võimaldama huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kontrolliasutusel täita oma ülesandeid. Põhjendamise nõuded sõltuvad iga juhtumi asjaoludest, eelkõige akti sisust, põhjenduste laadist ja huvist, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjendustes oleks täpsustatud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna

põhjenduste vastavust selle artikli nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme [12] .

17. Lisaks tuleneb kohtupraktikast, et kui institutsioon jätab üldsuse juurdepääsu taotluse rahuldamata, peab ta igal üksikjuhul ja tema käsutuses oleva teabe põhjal tõendama, et dokumendid, millega tutvumist taotletakse, kuuluvad tõepoolest määruses 1049/2001 [13] loetletud erandite alla. Siiski võib olla võimatu esitada põhjendusi, mis õigustavad iga üksiku dokumendi konfidentsiaalsuse vajadust, avaldamata dokumendi sisu ja jättes seega erandid ilma nende eesmärgist [14] .

18. Kohtupraktikas on samuti ette nähtud, et institutsioon, kes keeldub dokumendiga tutvumast, peab esitama põhjendused, millest on võimalik aru saada ja kontrollida esiteks, kas taotletud dokument kuulub tegelikult viidatud erandi kohaldamisalasse, ja teiseks, kas selle erandiga seotud kaitsevajadus on tegelik [15] .

19. Käesoleval juhul keeldus nõukogu dokumendiga 14483/06 tutvumise võimaldamisest konkreetselt määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandale taandele tuginedes. Selles selgitati, kuidas see erand on asjaomase dokumendi puhul asjakohane, väites, et avalikustamine „*kahjustaks ELi ja USA vaheliste suhete head toimimist*“ ning et eelkõige *takistaks see „pidevaid diplomaatilisi jõupingutusi, et leida konstruktiivseid lahendusi probleemidele, mis on poliitiliselt kõige tähtsamad, sealhulgas kõige poliitiliselt olulised valdkonnad, sealhulgas inimõigusi käsitlev õigus ja rahvusvaheline humanitaarõigus*“.

20. Kõnealuse dokumendi kontrollimise tulemusena võis ombudsman kontrollida, kas nõukogu põhjendused olid dokumendi sisu arvestades piisavad. Kõnealune dokument sisaldab vastuse kavandit Euroopa Parlamendi 3. oktoobri 2006. aasta kirjale, mis käsitleb nõukogu kontakte USA administratsiooniga, ning lisas analüüsi kohaldatava õigusraamistiku kohta. Dokumendis käsitletakse mitmeid terrorismivastase võitlusega seotud väga tundlikke küsimusi ning selles esitatakse arutelude mõlema poole seisukohad. See sisaldab üksikasjalikku analüüsi erinevate arutatud küsimuste kohta. Selle põhjal järeldeb ombudsman, et käesoleval juhul oli piisav põhjendus, mille nõukogu esitas avalike huvide kaitsele põhineva erandi kohaldamiseks seoses rahvusvaheliste suhetega. Ombudsman leiab, et põhjenduste lühidus on vastuvõetav, arvestades asjaolu, et täiendava teabe mainimine, eelkõige viite tegemine asjaomase dokumendi sisule, mis läheb kaugemale eespool märgitust, muudaks erandi eesmärgi eitavaks.

21. Mis puudutab dokumendiga osalise tutvumise võimaldamisest keeldumist, siis märkis nõukogu sõnaselgelt esiteks, et seda võimalust kaaluti, ja teiseks, et selle võimaluse tagasilükkamise põhjuseks oli asjaolu, et dokumendi sisu moodustab lahutamatu terviku. Arvestades dokumendi sisu, leiab ombudsman, et nõukogu poolt osalise juurdepääsu tagasilükkamise põhjus on piisav.

22. Eeltoodut arvestades leiab ombudsman, et vaatamata nõukogu poolt juurdepääsu keelamise otsuse põhjenduste suhtelisele lühidusele oli põhjendus dokumendi sisu ja ombudsmani kontrolli käigus kinnitatud asjaolu arvestades piisav, et dokumendi sisu moodustab lahutamatu terviku. Seega täitis nõukogu nõuetekohaselt kohustust neid otsuseid asjakohaselt

põhjendada.

23. Eeltoodu põhjal järeltab ombudsman, et nõukogus haldusomavoli ei esinenud.

B. Järeldused

Selle kaebuse uurimise põhjal lõpetab ombudsman selle järgmise järeldusega:

Nõukogus haldusomavoli ei esinenud.

Sellest otsusest teavitatakse kaebuse esitajat ja nõukogu.

P. Nikiforos Diamandouros

Strasbourg, 14. oktoober 2010

[1] COREPER2 on komitee, mis koosneb liikmesriikide suursaadikutest (alalised esindajad) Euroopa Liidu juures. COREPER II eesistuja on nõukogu eesistujaks olev liikmesriik.

[2] Euroopa Parlamendi ajutine komisjon, mis käsitleb Euroopa riikide väidetavat kasutamist LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks, loodi **Euroopa Parlamendi otsusega, mis võeti vastu 18. jaanuaril 2006**. Komitee pädevus hõlmas teabe kogumist ja analüüsimist, et teha kindlaks, kas LKA või teised USA agendid või muude kolmandate riikide luureteenistused on toime pannud inimrööve, „erakorralisi üleviimisi“, kinnipidamisi salajastes kohtades, kinnipidamisi suhtlemiskohas, piinamist või vangide muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemist Euroopa Liidu territooriumil, sealhulgas ühinevates ja kandidaatriikides, või kasutasid seda territooriumi nendel eesmärkidel, näiteks lendude kaudu. Lisaks sellele pidi komitee otsustama, kas sellist tegevust, mida väidetavalt viiakse Euroopa Liidu territooriumil terrorismivastase võitluse raames ellu, võib pidada ELi lepingu, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, põhiõiguste harta, ÜRO piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastase konventsiooni, ELi ja USA väljaandmise ning vastastikuse õigusabi lepingute ning Euroopa Liidu/ühenduse ja selle liikmesriikide vahel sõlmitud muude rahvusvaheliste lepingute ja lepingute, sealhulgas Põhja-Atlandi lepingu ning sellega seotud vägede staatust käsitlevate lepingute ja rahvusvahelise tsiviillennunduse konventsiooni rikkumiseks. Oma ülesannete täitmisel pidi komitee tegema võimalikult tihedat koostööd Euroopa Nõukogu ja selle peasekretäri, parlamentaarse assamblee ja inimõiguste voliniku, ÜRO esindajate ja riikide parlamentidega. Euroopa Parlament võttis resolutsiooni komitee töö lõpetamise kohta vastu 14. veebruaril 2007.

[3] Nõukogu salastussüsteem põhineb nõukogu otsusel 2001/264/EÜ, millega võetakse vastu nõukogu julgeolekueeskirjad (EÜT L 101, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 3). Neli salastatuse

taset on sätestatud julgeolekueeskirjade II osa II jaos. RESTREINT UE on madalaim salastatuse tase. Seda kohaldatakse teabe ja materjali suhtes, mille loata kasutamine võib olla „kahjustav Euroopa Liidu või ühe või mitme selle liikmesriigi huvidele“.

[4] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

[5] Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandas taandes on sätestatud:

„[1.] *Institutsioonid keelavad juurdepääsu dokumendile, mille avalikustamine kahjustaks:*

a) avalik huvi seoses järgmisega: ... – rahvusvahelised suhted ...“

[6] Aruanne ei sisaldanud teavet kontrollitud dokumendi sisu kohta.

[7] Kohtuasi C-266/05 P : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2007, lk I-1233, punkt 46.

[8] Kohtuasi T-188/98 : *Kuijer vs. nõukogu* , EKL 2000, lk II-1959, punkt 53.

[9] I-punkti märkused lepitakse kokku asjakohases nõukogu töörühmas, mis tähendab, et COREPER võib need ilma aruteluta heaks kiita.

[10] Aruanne ei sisaldanud teavet kontrollitud dokumendi sisu kohta.

[11] kohtuasi C-266/05 P : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2007, lk I-1233, punkt 46: „määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a sõnastusest tuleneb, et mis puudutab selles sättes ette nähtud erandeid dokumentidega tutvumise õigusest, siis on institutsiooni keeldumine dokumentidega tutvumise võimaldamisest **kohustuslik**, kui dokumendi avalikustamine kahjustaks huve, mida see säte kaitseb, ilma et sellisel juhul ja erinevalt eelkõige selle artikli 4 lõikest 2 oleks vaja tasakaalustada nende huvide kaitsega seotud nõudeid ja muudest huvidest tulenevaid nõudeid“. Vt ka kohtuasi T-264/04 : *WWF vs. nõukogu* , EKL 2007, lk II-911, punkt 44: „Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 1 ette nähtud erandid on sõnastatud imperatiivselt ja sellest tuleneb, et institutsioonid on kohustatud keelama juurdepääsu dokumentidele, mille suhtes kohaldatakse mõnda neist kohustuslikest eranditest, kui asjakohased asjaolud on tõendatud (vt analoogia alusel Esimese Astme Kohtu 11. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas T-105/95: *WWF UK vs. komisjon*, EKL 1997, lk II-313, punkt 58). Need erandid erinevad seega määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 3 ette nähtud institutsioonide huvist säilitada oma arutelude konfidentsiaalsus, mille kohaldamisel on institutsioonidel kaalutusõigus, mis võimaldab neil tasakaalustada ühelt poolt nende huvi säilitada oma arutelude konfidentsiaalsus ja teiselt poolt kodaniku huvi tutvuda dokumentidega [...]“.

[12] kohtuasi C-41/00 P : *Interporc vs. komisjon* , EKL 2003, lk I-2125, punkt 55: „Tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab asutamislepingu artikliga 190 nõutav põhjendus vastama vaidlusaluse akti laadile ning sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti

andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuded sõltuvad iga juhtumi asjaoludest, eelkõige akti sisust, esitatud põhjenduste laadist ja huvist, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Põhjenduses ei ole vaja täpsustada kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste vastavust asutamislepingu artikli 190 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult akti sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades [...]“.

[13] Kohtuasjad T-110/03, T-150/03 ja T-405/03 : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2005, lk II-1429, punkt 60. Vt analoogia alusel liidetud kohtuasjad C-174/98 P ja C-189/98 P: *Madalmaad ja Van der Wal vs. komisjon* (EKL 2000, lk I-1, punkt 24).

[14] Kohtuasjad T-110/03, T-150/03 ja T-405/03 : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2005, lk II-1429, punkt 60. Vt analoogia alusel kohtuasi T-105/95: *WWF UK vs. komisjon* (EKL 1997, lk II-313, punkt 65).

Otsus liidetud kohtuasjades T-110/03, T-150/03 ja T-405/03 : *Sison vs. nõukogu* , EKL 2005, lk II-1429, punkt 61.